

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215778
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715215778.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, vo veci starostlivosti o maloletú K. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B., dieťa rodičov: matka K. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX B., zast. JUDr. Luciou Podrackou, advokátkou, AK Banská Bystrica, so sídlom Lipová 30, 974 01 Banská Bystrica, otec F. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX G., o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 01. 12. 2016 č. k. 6P/27/2015 - 236, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa F. F., nar. XX. XX. XXXX, tak, že mu uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej K. L., nar. XX. XX. XXXX, od 19. 11. 2015 sumou vo výške 230,- Eur mesačne s tým, že čiastku 180,- Eur je z titulu spotrebného výživného je povinný platiť do rúk matky Viery L., nar. XX. XX. XXXX, vždy do 20. dňa v mesiaci a čiastku 50,- Eur z titulu tvorby úspor maloletej je povinný platiť na osobitný účet maloletej zriadený v peňažnom ústave vždy do 20. dňa v mesiaci. Zameškané výživné ku dňu 30. 11. 2016 vo výške 620,- Eur je otec maloletého dieťaťa povinný zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur splatných spolu so spotrebným výživným. Náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, ktorá zmena pomerov si vyžiadala aj zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne tento zmeniť a návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti pre maloleté dieťa zamietnuť. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že od poslednej úpravy výživného nepreukázala matka žiadne opodstatnené tvrdenia o zvýšení vyživovacej povinnosti pre maloleté dieťa. V tejto súvislosti poukazoval na to, že matka stratila nárok na rodičovský príspevok a pri jej neschopnosti a neochote zamestnať požaduje kryť náklady na maloleté dieťa len zo strany otca. Okrem toho nastala zmena pomerov aj na strane otca dieťaťa, keď ukončil živnosť ku dňu 31. 12. 2016 o obchodnom zastúpení, pričom uzatvoril novú pracovnú zmluvu na dobu určitú, do 30. 06. 2017. Na základe uvedeného nastal u neho veľký pokles zárobku a v dôsledku tejto okolnosti potom nemá toľko peňažných prostriedkov, aby mohol platiť zvýšené výživné na maloleté dieťa tak, ako je to požadované zo strany matky maloletého dieťaťa, ale ani v tej výške, ako priznal súd prvej inštancie. Na základe uvedených okolností žiadal toto zohľadniť, tak ako uviedol do svojho odvolacieho návrhu.

3. Na odvolanie otca sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. Tvrdenie otca považovala za účelové, pretože vyvíja činnosť, smerujúcu k tomu, aby nemusel platiť výživné na maloleté dieťa, a teda postupnými krokmi sa snaží znižovať svoje preukázateľné príjmy. Z predložených podkladov otca maloletého dieťaťa je zrejmé, že o tejto príprave zníženia príjmu otec už musel vedieť dňa 28. 10. 2016, kedy prevzal výpoveď zmluvy o obchodnom zastúpení, pričom túto okolnosť neuviedol, hoci mu bola známa skôr, ako bolo vydané súdom prvej inštancie rozhodnutie vo veci samej. Je teda toho názoru, že otec maloletého dieťaťa sa snaží zníženie svojho príjmu odôvodniť tým, že poklesol predaj výrobkov, a preto je aj pre obchodnú spoločnosť D. J., s. r. o., nezaujímavým pracovníkom. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že tá istá obchodná spoločnosť naďalej inzeruje ponuku miesta na pozíciu F. A. (kde pracoval aj otec), pričom ide o vykonávanie činnosti na základe živnosti za ponúkanú odmenu 2 500,- až 6 000,- Eur mesačne. Dôvody, uvádzané otcom maloletého dieťaťa, sú len preto umelo vykonštruované za účelom, aby nemusel platiť zvýšené výživné, prípadne dosiahol to, aby sa jeho vyživovacia povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu znížila. Na základe uvedených okolností považovala rozhodnutie súdu za vecne správne, pretože určené výživné zodpovedá jednak potrebám maloletého dieťaťa, ale aj schopnostiam a možnostiam otca, ktoré mohol objektívne dosiahnuť.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom ustanovením § 65 a 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a tento v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v spojení aj s § 2 ods. 1 CMP.

5. V zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania otca maloletého dieťaťa dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

7. V podanom odvolaní otec maloletého dieťaťa namietal, že matka maloletého dieťaťa tým, že stratila nárok na rodičovský príspevok a nie je schopná sa zamestnať, sa snaží preto preniesť vyživovaciu povinnosť zo svojej osoby práve na otca dieťaťa.

8. Toto tvrdenie otca nepovažoval krajský súd za dôvodné, pretože už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie sa súd touto otázkou zaoberal, pričom v konaní bolo preukázané Dohodou č. XX/XX/XXA/XXX zo dňa 28. 10. 2016, že matka maloletého dieťaťa bude vykonávať aktivačnú činnosť formou dobrovoľníckej služby od 01. 11. 2016 do 30. 04. 2017 za účelom získania praktických skúseností pre potreby trhu práce, za čo bude poberať aktivačný príspevok vo výške 199,- Eur mesačne. Okrem toho v rámci konania preukázala aj Dohodu o pracovnej činnosti so zamestnávateľom E., s.r.o., E. A. XXXX/X, B., s ktorým sa zaviazala na vykonávanie prác výpomoci vo veľkoobchode s J. v B., pričom išlo o prípravu tovaru, upratovanie a výpomoc pri predaji. Predložila aj doklad o príjme. Nie je, teda, pravdivé tvrdenie otca maloletého dieťaťa, že by nemala záujem hľadať si prácu, a tak sa aj sama podieľať na krytí potrieb maloletého dieťaťa zo získanej odmeny za vykonanú prácu.

9. Okrem toho, otec maloletého dieťaťa podaným odvolaním ďalej namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil dôsledne aj zmenu pomerov, ktorá nastala na jeho strane, a to z dôvodu ukončenia jeho živnosti ku dňu 31. 12. 2016 o obchodnom zastúpení a taktiež ukončenie zmluvy o obchodnom zastúpení s platnosťou od 31. 12. 2016 a to, že bola uzatvorená nová pracovná zmluva s platnosťou od 01. 01. 2017 do 30. 06. 2017, kedy u neho nastal zvýšený pokles príjmu. Uvedené okolnosti musia byť zohľadnené, pretože podľa názoru otca dieťaťa majú podstatný vplyv na určenie jeho vyživovacej povinnosti.

10. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie pojednával vo veci dňa 01. 12. 2016, pričom na tomto pojednávaní otec maloletého dieťaťa vyhlásil, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Pritom z dokladov, na ktoré sa odvoláva otec maloletého dieťaťa, a to výpoveď zmluvy o

obchodnom zastúpení, vyplýva, že otec maloletého dieťaťa o tejto okolnosti už vedel dňa 28. 10. 2016, pretože túto výpoveď zmluvy o obchodnom zastúpení od jeho zamestnávateľa D. J., s. r. o., D. XXXX, G., prevzal. Túto okolnosť pritom súdu prvej inštancie v čase pojednávania do zápisnice neuviedol. Z pripojených dokladov následne vyplýva, že ukončil svoje podnikanie ku dňu 01. 01. 2017 a uzatvoril pracovnú zmluvu na dobu určitú, do 30. 06. 2017.

11. Ak teda otec maloletého dieťaťa v čase pojednávania súdu prvej inštancie o týchto následných krokoch vedel a túto okolnosť súdu prvej inštancie neoznámil, považuje jeho následný postup krajský súd za účelové kroky, smerujúce k zníženiu svojej zárobkovej činnosti, čo v konečnom dôsledku malo mať dopad na určenie výšky vyživovacej povinnosti. Takýto postup zo strany otca maloletého dieťaťa - zbaviť sa výhodného zamestnania je spochybnený už aj tým, že obchodná spoločnosť D. J., s. r. o., so sídlom D. XXXX, G., naďalej inzerovala post F. A. s platom 2 500,- až 6 000,- eur mesačne. Táto ponuka bola aj v čase, keď mala byť ukončená podnikateľská činnosť otca maloletého dieťaťa v postavení F. Y.. Na tvrdenia otca ohľadne zníženia jeho zárobku nemohol preto krajský súd s ohľadom aj na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliadnuť, pretože takýto postup zo strany otca maloletého dieťaťa je na jeho ujmu, čo v konečnom dôsledku nemôže mať vplyv na vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Okrem toho treba poukázať aj na bod 22. rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sa zaoberá otázkou úverového zaťaženia na strane otca maloletého dieťaťa a výšku mesačných splátok, ktoré si otec maloletého dieťaťa na seba prevzal, čo súd nepovažoval za nevyhnutné a práve poukazoval na to, že tým sa otec vystavil nebezpečenstvu v budúcnosti možného vzniknutia problémov pri splácaní nemalého hypotekárneho úveru. Pri tvrdení odmene v pracovnej zmluve vo výške 550,- Eur by táto suma predstavovala v podstate len zaplatarenie hypotekárnych splátok zo strany otca maloletého dieťaťa.

12. Preto z vyššie uvedených dôvodov aj za daných okolností považoval krajský súd konanie otca maloletého dieťaťa, smerujúce k zníženiu jeho príjmu, za konanie účelové so snahou ovplyvniť výšku vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Na zmenu príjmu otca po rozhodnutí súdu prvej inštancie preto krajský súd neprihliadol.

13. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie aj krajský súd dospel k záveru, že výživné, ktoré určil súd prvej inštancie na maloleté dieťa, bolo určené primerane s ohľadom na § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine po tom, čo súd dospel k záveru, že došlo k zmene pomerov oproti predtým upravenej vyživovacej povinnosti rozsudkom Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 5P/34/2014 zo dňa 02. 09. 2014, ktorým otcovi maloletého dieťaťa bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa celkom vo výške 180,- Eur mesačne.

14. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

15. O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, keďže podľa § 52 zákona č. 160/2015 Z. z. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže neexistovali iné dôvody na priznanie náhrady trov konania vzhľadom na okolnosti prípadu (§ 55 zákona č. 161/2015 Z. z. - CMP), nebol daný právny dôvod uvádzať výrok o náhrade trov konania v rozhodnutí.

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).